

ΕΤΟΣ Δ'.
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 162
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διά δὲ τὸ ἑξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδας, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἀθήναι τῆ 21 Μαρτίου 1882.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Ἐάν ὁ Ἀσμοδαῖος εἶχε νὰ δώσῃ γνώμην περὶ βαπτίσματος βασιλοπαίδων, ἤθελε συμβουλευθεῖ αἱ τελεταὶ αὐταὶ νὰ γίνωνται ἐν στενῷ κύκλῳ οἰκείων. Τὸ τοιοῦτον μέτρον θὰ μᾶς ἔσωζεν ἀπὸ πολλὰ ἄτοπα. Ἡ δὲ τοῦ μεγαλοσταύρου ἀπονομὴ εἰς νήπιον εἰνέτι τερατώδες διὰ τὴν ἑλληνικὴν συνείδησιν. Πλὴν, θὰ μᾶς εἴπωσι, μήπως δὲν κατέπεσον ἐντελῶς ἐν παράσημον, ὅπερ ἐκ συστήματος ἀπονέμεται εἰς πάντας ἄλλους ἢ εἰς τοὺς προσφέροντας ὑπηρεσίας; Ναὶ δυστυχῶς ἀλλ' ὅμως εἰς τὴν περίστασιν ταύτην δὲν προσβάλλεται μόνον ἡ ἔννοια τοῦ παρασήμου τοῦ Σωτήρος, ἀλλὰ καὶ ἡ πραγματικὴ ἀξιοπρέπεια τῆς ἑλληνικῆς δυναστείας. Ἐπίσης γελοία ὑπῆρξεν ἡ ἰδέα νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀνώτατοι τῆς ἐπικρατείας ἀξιοματικοὶ οἱ Ταξίαρχοι, ὅτε πάντες γνωρίζομεν ὅποιον ἄθυρμα ὑπαλλήλικων (ἵνα μὴ τοὺς χείρονας ὑποδείξωμεν), ἀποτελοῦσιν οὗτοι. Ἄς ἐννοήσωμεν οἱ πίντες, ὅτι μόνον ἐν τῇ ἀπλότῃ καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ ἔγκειται ἡ ἀξιοπρέπεια.

— Εἰμπορεῖς νὰ τοὺς ἐνδύσῃς κίτρινα, κόκκινα, γαλάζια, ἀλλὰ δὲν θὰ τοὺς ἐμποδίσῃς ποτὲ ἐν ὥρᾳ κριτίμῳ νὰ τὸ κόψουν λάσπη, ἔλεγέ ποτε περὶ τῶν Νεκπολιτανῶν μετὰ τὸ τέλος λαμπρᾶς παρατάξεως στρατιωτικῆς ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας Κάρολος Γ'. πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ βασιλέα τῆς Νεαπύλεως. — Οὕτω, σὰς λέγει, καὶ ὁ Ἀσμοδαῖος. — Εἰμπορεῖτε νὰ ἐνδύθῃτε ὅσον θέλετε τὰ συντάγματα τοῦ Βελγίου ἢ τῆς Ἀμερικῆς, τοὺς νόμους τῆς Γερμανίας καὶ τοὺς κανονισμοὺς τῆς Γαλλίας, εἰσθε καὶ θὰ μείνετε πάντοτε Ἀνατολίται. Αὕτη εἶνε ἡ ἰδιοσυγκρασίς σας. Φόβος καὶ τρόμος σας κατέλαβε

πέρισιν ἀπέναντι ἐπιδημίας ἐκ τῶν ἐλαφροτέρων, ἀλλ' ἅμα τοῦ κινδύνου παρελθόντος, ἐλησμονήσατε ὅλας τὰς ὑγιεινάς μερίμνας σας, καὶ ἐπὶ τέλος τὰς ἀνεθέσατε εἰς ἀνύπαρκτον ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς ὑγείας. Ἡ μύτη σας ἀντελήφθη τέλος πέρυσιν, ὅτι ὁ Προσείδων σὰς δίδει τὸν τύπον, ἀλλ' ὅμως ἰδοὺ ἀρχαὶ καὶ ἀρχόμενοι δίδετε ἤδη εἰς τὸν ἰδιότροπον αὐτὸν τὴν ἐλευθερίαν νὰ σὰς φέρῃ τὴν δυσωδίαν του παρὰ τὰς στήλας τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὀλίγων ἀναφυκτικῶν καταφυγίων σας κατὰ τὸ θέρος. Ἐχετε ἴσως δίκαιον, ἀφοῦ ἐκεῖθεν εἰσθε πλησιέστερον πρὸς τὸ τελευταῖον κατοικητήριον. Ἀλλ' ἡ κυβέρνησις, τί ποιεῖ; Ὅ,τι ποιεῖ πάντοτε. Ἀσχολουμένη περὶ κατακτήσεως τῆς Μεσοποταμίας, ὀλίγον ἔχει καιρὸν νὰ φροντίξῃ περὶ τῆς ὑγείας τῶν Ἀθηναίων.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Μετὰ τὸν τελευταῖον λόγον τοῦ Κουμουνδούρου καὶ τὴν εὐλογία, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς τὸ ἔθνος, ὁ Τρικούπης συνέστησεν ἀμέσως εἰς τὸ κόμμα του νὰ δαμαλισθῶσι.

Τί ἀδυναμίαν ἔχει ὡς τόσον εἰς αὐτὸ τὸ εἶδος, τῶν ζώων ὁ Τρικούπης!

* *

Προσέρχεται εἰς ἐπιταγήσιος βουλευτῆς ἔχων ὅλα τὰ συσχετικὰ τοῦ βροῦ.

— Κεῖ ἐγώ, κύριε πρόεδρος, νὰ δαμαλισθῶ;
— Ὅχι δά! σεῖς πρέπει νὰ ἀναδαμαλισθῆτε.

* *

Μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Καραϊσκάκη οἱ ὑπουργοὶ ἀπο-

μένουν πέντε, όσοι και τὰ δάκτυλα. Ὁ μέσος εἶνε ὁ Τρι-
κούπης, ὁ μικρὸς εἶνε ὁ Καλλιγᾶς, ὁ παράμεσος εἶνε ὁ Ῥάλ-
λης, ὁ λιγανός εἶνε ὁ Λομβάρδος καὶ ὁ ἀντίχειρ ὁ Ρούφος.
Ὅμοῦ καὶ τὰ πέντε ταῦτα δάκτυλα τί κάμνουν;

— Μία Μούντσα.

Ὁ Τρικούπης ἀπὸ δικέφαλος ἀετὸς ἔγεινε τώρα τρικέφα-
λος Κέρβερος.

Ἐπίγραμμα ἃ propros:

Μέσα σὲ τόση ταραχῇ, μέσα σὲ τόση ζῆλῃ,
Καλλιγῆτρα τρικέφαλος, παρὰ χωρὶς κεφάλι.

— Ἄν ἦτο ὁ Κουμουνοῦρος τρικέφαλος τί θὰ ἦτο;
— Θὰ ἦτο ἡ τρικέφαλος (δ) Ἐκάτη.

Σκέψεις ἐνὸς γέροντος ἀνθυπολοχαγοῦ ἀποστράτου.
— Ὁ Γρίβας ἐκλώττισε τὸν Βούλγαρον, ἐράπισε τὸν
Ζαίμην, ἐπίτυσε τὸν Κουμουνοῦρον, ἐμόντωσε τὸν Τρικού-
πην, καὶ ἔγεινε ὑποστράτηγος. Ἐγὼ τοὺς ἐπροσκύνησα ὅλους
καὶ ἔμεινα ἀνθυπολοχαγός. Οἱ πρωθυπουργοὶ μας εἶνε ὀκτα-
πόδια ὅσον τοὺς κτυπᾶς τόσο μαλακώνουν.

Νέον εἶδος ἀποφάσεως τοῦ Πλημμελειοδικείου.
«Λαβόντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ κ. Νεγρεπόντης εἶνε ἐνοχος
διὰ ταῦτα
Κηρύσσομεν αὐτὸν ἀθῶον.»

Μετὰ τὴν δίκην, ἐρωτᾷ τις.
— Ἄν ἐγὼ δώσω ἐν ράπισμα εἰς τὸν δεῖνα, τί θὰ μοῦ
κάμουν;
— Ἄν δὲν ὑπάρχη δοῦλα προαιρεῖς θὰ σὲ ἀθώωσουν.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Πολιτικὴ θὰ εἶπη πρόβρασις.

Ρηγόπουλος.

Διὰ νὰ εἶνέ τις πολίτης πρέπει νὰ ἔχη ἰδιόκτητον γαίαν.
Στεφανίδης.

Ἐὰν θέλητε ν' ἀκυρωθῇ ἡ τοιαύτη συνθήκη, τότε δὲν θὰ
εἶμαι βουλευτὴς Ἄγυιᾶς.

Ὁ αὐτός.

Ὁ κ. Δήμαρχος Πατρῶν ἴδρυσεν νεκροταφεῖον, τὸ ὁποῖον
ἴσως δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ρηγόπουλος.

Ὁ κύριος Κουμουνοῦρος γνωρίζει ἐσωτερικώτατα τὴν κα-
τάστασιν τοῦ Πόρου.

Λουζινας.

Οἱ κ. κ. ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ θρῆλυσι νὰ παρο-
υσιάζωνται εἰς τὰς τελετὰς ἐν τῇ φυσικῇ των καταστάσει.

Ὁ αὐτός.

Οἱ θεοὶ καὶ ὁ κ. ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν πείθονται εἰς
τὸ δίκαιον τῆς ἀνάγκης.

Ε. Μεσσηνέζης.

Θὰ καταστήσητε ἐπαίτας τοὺς πολιτευομένους διὰ τῶν
διαλύσεων τῆς Βουλῆς.

Ὁ αὐτός.

Ὁ Ἑλληνισμὸς εἶνε στοιχεῖον κατ' ἐξοχὴν ἐκπολιτιστικόν
εἶνε δὲ καὶ ἀλιγάρθμον.

Ὁ αὐτός.

Ἐρωτῶ, ὁ κ. Κουμουνοῦρος, ὁ νέος παρ' ἡμῖν Πολινιάκ, ὁ
ἐκ Ζαρνάτας, ποῖον ὄνειρον εἶδε διὰ νὰ μηχανευθῇ αὐτὸ τὸ
coup de Jarnac;

Καλλιγᾶς.

Tête en os

Ἐκ Βωδεβίλ κοινοβουλευτικῆς σκηνῆς.

(Μέγας θόρυβος βουλευτῶν ἐν μεγίστῃ περιεργείᾳ ἱσταμέ-
νων ἐκατέρωθεν τοῦ βήματος, ἐφ' οὗ ἱσταται ὁ Ῥάλλης μορ-
φᾶζων καὶ κρατῶν βιβλιάριον).

Ῥάλλης.—Ἐδόθη ἐντολὴ παρὰ τῆς Ἰταλικῆς Βουλῆς εἰς
τὸν βασιλέα νὰ ἐκδώσῃ τὰ διατάγματα.

Μίλησης.—Ὁχι.

Ῥάλλης.—(Ἀναγινώσκων τὸ βιβλιάριον). Ἐδόθη; Ἰδοῦ.

Μίλησης.—(Ἀναγινώσκων αὐτὸ ἐπίσης). Δὲν εἶνε.

Καλλιγᾶς.—(Ἀναγινώσκων τὸ βιβλιάριον καὶ ἐπιστρέφων
αὐτό). Ἰδοῦ ἐδῶ ὑπάρχει.

Ῥάλλης.—Διαβάσατέ το, κύριε Μίληση.

Μίλησης.—Διαβάσατέ το, κύριε Ἀθανασιάδη, σεις, ὅστις
εἰξεύρετε ἰταλικά.

Ῥάλλης.—Λοιπὸν δὲν εἰξεύρετε ἰταλικά καὶ κάμνετε χρῆ-
σιν ἰταλικῶν βιβλίου.

Μίλησης.—Δὲν τὸ λέγει.

Ἀθανασιάδης.—(Ἀναγνούς προηγουμένως). Δὲν τὸ λέγει.

Τιτίς.—(Ἀναγινώσκοντες ἐπίσης). Δὲν τὸ λέγει.

Ἔτεροι.—(Ἀναγινώσκουσιν ἐπίσης.)

Οἱ πρῶτοι.—Ἐφυγεν ὁ κ. Καλλιγᾶς;

Μίλησης.—Ἐφυγεν ὁ κ. Καλλιγᾶς!

Τιτίς.—Ἐλύθη λοιπὸν τὸ ζήτημα, δὲν τὸ λέγει.

Εἰς βουλευτῆς.—Ἐβεβαιώθη αὐτό;

Μίλησης.—Ἐβεβαιώθη δὲν τὸ λέγει.

Τιτίς.—Ἐπεσε λοιπὸν ἡ θεωρία τοῦ κ. Καλλιγᾶ;

Εἰς βουλευτῆς.—Ἐπεσε καὶ ἔπεσον ἀσχερῶς!

Τιτίς.—Παρακαλοῦμεν νὰ μεταφρασθῇ καὶ ν' ἀναγνωσθῇ.

(Καταπίπτει ἡ αὐλαία.)

(Ἐκ τῶν ἱστενογραφημένων πρακτικῶν τῆς Βουλῆς.)

Tricoup s'en va-t-en guerre
Mironton mironton mirontaine

Ὁ Ἀσμοδαῖος λατρεύει τὴν μουσικὴν, καθὼς λατρεύει τὰ ἄνθη, τὰς γυναῖκας, τὰ αὐγοτάραχα καὶ τὰ καλαμπούρια, καὶ ὅταν τύχη εὐκαιρία, δὲν τὴν ἀφίνει. Μουσικὴ ἐν Ἀθήναις δὲν εἶνε πρᾶγμα σπάνιον· ὑπάρχουν καὶ σάλπιγγες τῆς ὑποχωρήσεως καὶ αἱ μουσικαὶ τῆς φρουρᾶς καὶ τὰ ὠδικὰ καφενεῖα, ὑπάρχουν μάλιστα πολλὰ συναυλία, συναυλία κυνῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς, συναυλία μαγκῶν ἐν ταῖς πλατεῖαις, συναυλία βουλευτῶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ· ἀλλὰ καλὴ μουσικὴ, μουσικὴ τῶν ὀλίγων, μουσικὴ ἐκλεκτὴ, ἣν ἀκούουσιν ὀλίγοι καὶ αἰσθάνονται ὀλιγώτεροι, εἶνέ τι μὴ σύνθηες. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ἀσμοδαῖος ἔσπευσε τὴν ἐσπέραν τῆς Πέμπτης εἰς τὸ Ὠδεῖον, εἰσῆλθεν ἀπαράτητος ὀπισθεν τῆς οὐρᾶς μιᾶς κυρίας, καὶ ἐκάθισεν ἀράτος εἰς μίαν γωνίαν περιμένων, θαυμάζων τὰς ἐπιχαρίτους τοαλέττας, ἀκούων μετ' ἀδιακρίσιας τὰς γαλλιστὶ γενομένας συνδιαλέξεις τῶν κυριῶν καὶ τερπόμενος ἐκ τῆς λεπτῆς καὶ ἀβρόσσου κακολογίας, περὶ ἣν ἡ σχολοῦντο συνδιαλεγόμεναι μετὰ μειδιάματος αἱ ὠραῖαι κυρίαί. Ὅτε μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης ἤρχισεν ἡ συναυλία, παρήτησε τὰς διαβολικὰς του σκέψεις καὶ παρατηρήσεις, καὶ ἤρχισε ν' ἀκροᾶται προσεκτικῶς. Καὶ ἤκουσεν ἐν ἐκστάσει τὰ μουσικὰ ἐκεῖνα ποιήματα, τὰ ἐξ ἤχων ἀραβουργῆ ἐκεῖνα, ἅτινα προκαλοῦσι μόλις ἐξαπτόμενοι ἐλαφρῶς τῶν πλήκτρων τοῦ κυμβάλου οἱ θαυματουργοὶ δάκτυλοι τῆς κυρίας Τσίλλερ· καὶ κατεδέχθη ἐκ τῆς ἱκανότητος τῆς δεσποινίδος Κμοῦνκε, καὶ ἠψφράνθη ἐκ τῆς μελωδικῆς φωνῆς τοῦ καλοῦ βαρυτόνου κ. Φροντὺ καὶ ἐξεπλάγη ἀληθῶς βλέπων τὸν κ. Φράγκ ἀναγκάζοντα τὸ βαρὺ καὶ δυσμεταχειρίστον contrebasse νὰ ἐκφέρῃ τόσο λεπτοῦς καὶ τόσο γλυκεῖς τόνους. Ἀλλὰ διὰ τὸν Ἀσμοδαῖον ὡς καὶ διὰ τὸ λοιπὸν ἀκροατήριον ὁ ἦρωε τῆς ἐσπερίδος ἦτο ὁ κ. Αὐγερινός, ὁ εὐγενής, ὁ συμπαθής, ὁ ἀβρότατος φίλος, κ. Αὐγερινός, ὅστις ὅταν εὐρεθῆ πλησίον τῆς βαρβίτου του μεταμορφοῦται αἰφνης εἰς ἐμπνευσμένον, εἰς πλήρη αἰσθήματος καλλιτέχνην. Ὅστις δὲν εἶδε, δὲν ἤκουσε τὴν βαρβίτου τοῦ κ. Αὐγερινοῦ δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ τί σημαίνει μουσικὸν αἶσθημα καὶ μουσικὴ ἐμπνευσις. Ἡ βαρβίτου ὑπὸ τὰς χεῖρας του ἠλεκτριζέται καὶ τώρα μὲν ἐκπέμπει ψίθυρον ἀρμονικὸν μόλις ἀκούμενον, τώρα δὲ βρέμει καὶ στένει ὑποκῶφως, ἡ δὲ ψυχὴ τοῦ ἀκροατοῦ κυμαινομένη ἐν τῇ ἀλληλοδιαδόχῳ ταύτῃ μεταπτώσει, ἀνίπταται καὶ φθάνει μετὰ τῶν ἤχων μέχρι τῆς δυσπρσιῖτου χώρας τῶν ὀνείρων. Ὁ Ἀσμοδαῖος ἐξόριστος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀποστάτης, ὠνευροπόλησε προχθὲς τὴν πατρίδα του, χάρις εἰς τὸ μαγικὸν πλῆκτρον τοῦ κ. Αὐγερινοῦ, καὶ διὰ τοῦτο εὐγνώμων σήμερον τῷ σφίγγει τὴν χεῖρα.

Ἀπανθήματα ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου.

Ἐκ τῆς Κλειοῦς (μὲ ὄλον τὸ σέβας).

«Οἱ νέοι ὑπουργοὶ ἄμα ὀρκισθέντες, ἔδραμον πρὸς τὰς κεία ὑπουργεῖα, φέροντες ἔτι τὸ μέλαν ἔνδυμα καὶ τὸν λίκον ἐπερδύτην (!)»

**

Ἐκ τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Αἰγίου.

«Φρονούντες, ὅτι πρὸς ἕτερον Ναπόλέοντα (τύραννον) ἔχουν καὶ ἤδη νὰ παλαίσουν μὴ αἰσθανόμενοι τί σημαίνει Γαλλία Δημοκρατουμένη καὶ Γαμβέττιος ἐνθουσιασμός, μὴ ἐννοοῦντες τὰ φιλελεύθερα αἰσθήματα Γλάδστονος, Σκοτλεφ, Οὐμβέρτου κλπ.»

**

Ἐκ τοῦ Ἐλέγχου τοῦ Πύργου.

«Εἶνε ἀληθῶς παράδοξος ἡ τακτικὴ, ἣτις ἐτέθη πρὸς πόλεον εἰς πρᾶξιν ὑπὸ τῶν ἀρμοδιῶν νὰ φράξωσιν, εἰ δυνατόν, πᾶσαν ὁπὴν, δι' ἧς δύναται νὰ εἰσέρχεται καθαρὸς ἀὴρ εἰς τὴν πόλιν.»

**

Ἐκ τοῦ Ὀλύμπου.

«Ἄλλ', ὦ εὐλογημένα διπλώματα, διπλωματεῦντα ἐπὶ τὸν κ. Κουμουνοῦρον...»

**

Ἐκ τῆς Κιβωτοῦ.

«Οὗτος λοιπὸν εἶνε ὁ πολιτικὸς τύφος ὁ προσελθὼν ἐκ τῶν ἐπιτυχιῶν τῶν Ἀλλεμανῶν, καὶ ὁ ὁποῖος ρίπτει σήμερον ἐπὶ Εὐρώπην εἰς τὸ πῦρ.»

**

Ἐκ τοῦ Φαγοῦ τῆς Σύρου.

«Οἱ καιροὶ ἀλλάζουν, τὸ δίκαιον ὁμως μένει πάντοτε ὑπὲρ τοῦ δικαίου.»

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

— Κώστας. Ὅπου ἀκούς πολλά κεράσια κράτας μὴ καλάθι.

— Γιάννης. Τί μὲ τοῦτο;

— Κώστας. Νά! μὰς ἐφοῦσκωσαν μὲ λόγια οἱ καλαμαδες τῆς Ὠρας καὶ γιὰ τὴν ὥρα τὰ ἴδια τῆς συχωρεμένης

— Γιάννης. Τί γκρινιάρης ποῦ εἶσαι, καυμένε· δὲν ρεῖ καὶ ὁ Τρικούπης γιὰ τὴν πολιτικὴν του ἀνάγκη νὰ ἔνα στρατηγός;